KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 6.
Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 8. Februar 1891.

IV. Aargang.
Alle Klager over Uregelmæssigheder i Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

„Kvindelighed og Erotik".

Af

Anne Charlotte Leffler, Dssa di Cajanello.

2den Del.

Oversat af O. Borchsenius. 273 Sider.

Den fremragende svenske Forfatterinde, hvem vi skylder saa udmærkede Bøger som „Billeder af Livet", „Samfundsbilleder" m. fl., er, som man ser det af hendes Navn, bleven Dukessa eller Hertuginde et Steds i Italien. Men ogsaa i Literaturens Rige er hun i den sidste Tid stegen i Rang; med anden Del af „Kvindelighed og Erotik" har hun ubestridt erhvervet sig Titlen af genial.

Scenen er henlagt til Italien; og det er, som har den glødende Sol der nede ildnet hendes Stil og forynget hendes Kunst — større Varme og Lidenskab kendte man aldrig tilforn hos Fru Leffler. Mod „Kvindelighed og Erotik" er „Sommerdrømme" — en af hendes senere gode Bøger — som vor Sommer mod Sydens. Her strømmer alt over af Kærlighedens yppige Følelse, lige langt fra Ægteskabets tamme, ofte lunkne Ømhed og fra det frie Kønslivs tøjlesløse Vandel. — Det er Hjertets Ret til at hengive sig til den, man elsker, Fru Leffler fortæller om, uden at denne Hengivelse skal være betinget eller ledsaget af Lysning, Vielse og alle de andre Regler.

Bogen begynder med at føre os ind i et Hjem, der i Komfort og Hygge intet *synes* at mangle. Det er Rikards og Aagots lune Rede, hvor Rigdommen har skabt al den Komfort, man kan ønske sig, og hvor Tilværelsens Hygge *synes* fremelsket af disse to Menneskers Kærlighed. Han elsker hende — maaské mest i Forbigaaende med et Kys paa Panden; han har ganske vist temmelig travlt — og kun tilbeder ham. Alt synes saaledes saare godt, og dog — da vi kort efter bringes ind i den rette Kærlighedens Verden, er det, som vi fra et øde Kalmukland førtes ind i en varm exotisk Natur ud over al Beskrivelse.

Og med denne anden Verden forholder det sig saaledes. Rikards Moder har adopteret en ung, mærkelig indesluttet Pige, der hedder Alie. Hun er som Datter i Huset, som Søster til Aagot, der bor i en Lejlighed nedenunder — kort, yndet og elsket af alle.

Da bliver Aagots Bryst angrebet; i en Hast træffes der Forberedelser til en Rejse til Syden, og Alie samtykker i som det eneste passende Selskab for Aagot at tage med hende til Nizza. De rejser, kommer der ned, og dermed begynder egentlig Bogen.

Helt uventet bliver nu Alie Bogens Hovedperson. Hjemme i Stockholm har hun levet sit eget tilbagetrukne Liv, snart energisk og sjælsstærk, livsglad og interesseret, snart slap og uvirksom. Hun havde længtes efter et bestemt og positivt Maal for sin Virksomhed og havde dog aldrig kunnet beslutte sig til noget. Og først og sidst — Trangen til at elske og elskes, at leve sit Liv for og med en anden, for hvem hun var den første og eneste, havde været saa stærk og var vokset med større og større Styrke hos hende for hvert Aar, der gik. Kort, hun følte, hun maatte elske nogen, dybt og stærkt, ikke som Rikard og Aagot elskede hinanden.

Da møder hun i Nizza Markis Andrea Serra.

Fra nu af kaster Fru Leffler al sin kunstneriske Energi paa at udvikle Kærlighedsforholdet mellem de to, Andrea og Alie.

Hun begynder med at skildre et af disse Øjeblikke, hvor en skjult, for begge ukendt Lidenskab pludselig, uimodstaaelig som en Febervildelse, kan gribe to Skabninger, og hvor den letteste Berøring bliver et Kærtegn, Blikket en Tagen i Besiddelse og en modstandsløs Given sig hen, hvor Ordene forstummer eller kendes tomme og meningsløse, hvor hele den ydre Verden, Fortiden, Fremtiden, alt forsvinder overfor Nuets aandeløse Beruselse.

Da mærker Alie, at Kærligheden er noget mystisk — stærkt — noget af det helligste i Livet.

Og nu opruller Forfatterinden for os et Sjælsbillede af disse to Menneskers gensidige Følelsesliv, der udfylder hele Fortællingen og er Bogens egentlige Kærne.

Han er en Mand, overfor hvem man i Begyndelsen er tvivlsom, senere tiltror virkelig Følelse, men tilsidst stempler som svag og viljeløs; og *hun* en Kvinde, der glemmer sin Stolthed og Værdighed for at klynge sig fast til en Mand, der ikke elsker hende tilstrækkeligt til at bringe et eneste Offer for hendes Skyld.

Hele dette Forhold er skildret med en i psykologisk Henseende afgjort kunstnerisk Overlegenhed og Finhed, der i en Anmeldelse kun kan paapeges, desværre ikke gengives.

Bogen ender med, at mens Rikard og Aagot fortsætter deres rolige, lidenskabsløse Hjemmeliv, det, der nøje er afpasset efter hendes korrekte Kvindelighedsfølelse, bliver Alie, trods alle Rikards Bestræbelser for det modsatte, hos Andrea Serra i det yppige svulmende Syden, hvor hun omsider bliver hans Hustru.

Fru Lefflers Bog er værd at læse. Først fordi man mærker, hun har været under Indtrykket af den Fortryllelse, Italien, dets Sol, dets Himmel altid udøver paa os Nord-